

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 22/2016-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť [redacted]; [redacted], [redacted]; [redacted]; [redacted]; [redacted]; [redacted]; a [redacted] [redacted] [redacted] [redacted], zastúpených advokátkou JUDr. Nicol Hlaváčikovou, Advokátka kancelária Mária Grochová a partneri s. r. o., Garbiarska 5, Košice, vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010 a takto

rozhodol:

1. Základné právo [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice-okolie prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010 konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie každému v sume po 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice-okolie p o v i n n ý zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice-okolie je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 1 315,52 € (slovom tisícristopätnásť eur a päťdesiatdva centov) na účet advokátky JUDr. Nicol Hlaváčikovej, Advokátka kancelária Mária Grochová a partneri s. r. o., Garbiarska 5, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. novembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ]; [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]; [REDAKOVANÉ]; [REDAKOVANÉ]; [REDAKOVANÉ]; [REDAKOVANÉ]; [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ] (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva:

„... 28.04.2010 sme podali spolu s ďalšími žalobcami na Okresný súd žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti... V danom roku bolo súdom iba doručené oznámenie a poučenie o procesných právach a povinnostiach a zaslané vyjadrenie... žalovanej... súd... na prvom pojednávaní... 18.02.2011 konanie prerušil až do právoplatného skončenia dedičskej veci po jednej zo žalobkýň. ... 24.06.2011 bolo... uznesenie o prerušení konania zrušené.

V roku 2011 Okresný súd požiadal nášho právneho zástupcu o doručenie dvoch ďalších rovnopisov návrhu, pretože sa rozrástol počet žalobcov o príslušných dedičov... rovnopisy boli súdu... doručené... 01.11.2011. V tento deň podal náš právny nástupca aj... návrh na zmenu petitu, ktorý odrážal výlučne spomenuté úmrtie. V júli 2013 náš právny zástupca podal návrh na zmenu odporcu, keďže medzičasom zomrela aj samotná odporkyňa. Tento návrh bol posledným úkonom v predmetnej veci. Okresný súd do dnešného dňa nerozhodol o návrhu na zmenu petitu z roku 2011, ako ani o návrhu na zmenu odporcu z roku 2013.

Od októbra 2011 je Okresný súd absolútne nečinným, teda viac ako 3 roky! ...

... navrhujeme, aby bolo každému z nás priznané finančné zadosťučinenie vo výške 3.500 EUR. Požadovanú sumu považujeme, vzhľadom na utrpenú ujmu v podobe dlhoročnej právnej neistoty, za primeranú. Dlhodobá právna neistota a frustrácia z nej prirodzene vyplývajúca má nezanedbateľný dopad na každodenný život (ak už len zohľadnime nemožnosť nakladať so svojím vlastníctvom, zaujímavým stavebným pozemkom). Z daných dôvodov je priznanie finančného zadosťučinenia spravodlivé.

... sťažnosť predsedovi príslušného súdu nepovažujeme vo svetle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva za stabilný a efektívny prostriedok nápravy. Navyiac, predseda príslušného súdu nám nemôže utrpenú ujmu ani len čiastočne zahojiť priznaním primeraného finančného zadosťučinenia.“

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... základné právo [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA]
[REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] a [REDAKČIA] na prerokovanie vecí
bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a
právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru
o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie
v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/80/2010 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice-okolie sa v konaní vedenom pod spis. zn. 15C/80/2010
prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

[REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA],
[REDAKČIA], [REDAKČIA] a [REDAKČIA] priznáva, každému z nich,
finančné zadosťučinenie v sume po 3.500 EUR..., ktoré je Okresný súd Košice-okolie
povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA],
[REDAKČIA], [REDAKČIA] a [REDAKČIA] priznáva náhradu trov
právneho zastúpenia v sume 1315,44 EUR..., ktoré je Okresný súd Košice-okolie povinný
vyplatiť na účet ich právneho zástupcu Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri
s. r. o. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 22/2016-16 z 19. januára 2016 prijal podľa § 25
ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného
súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších
predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie
v senáte ústavného súdu v zložení Marianna Mochnáčová (predsedníčka senátu), Peter
Brňák (sudca) a Milan Ľalík (sudca). V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2016
účinného od 1. marca 2016 I. senát ústavného súdu rozhoduje v tomto zložení: Milan Ľalík
(predseda senátu), Peter Brňák (sudca) a Marianna Mochnáčová (sudkyňa). Z uvedeného
dôvodu vec prerokoval a vo veci samej rozhodol I. senát ústavného súdu v zložení, ktoré je
uvedené v záhlaví tohto nálezu.

Ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčku okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadrila k prijatej sťažnosti.

Na výzvu ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu podaním sp. zn. 1 Spr V/52/16 z 3. februára 2016, v ktorom okrem iného uviedla:

„Z prehľadu a priebehu vykonaných úkonov vyplýva, že tunajší súd v období od začatia konania až do pripojenia spisu k spisovému materiálu súvisiaceho konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14 C/37/2010 dňa 29. 5. 2012, konal v tomto konaní priebežne a bez prietahov. Nebolo zistené dlhšie časové obdobie, počas ktorého by súd nevykonal žiaden úkon, procesné úkony súdu boli vykonávané v časových intervaloch niekoľkých dní až troch mesiacov.

Konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14 C/37/2010 bolo začaté dňa 24. 2. 2010, teda pred začatím konania sp. zn. 15 C/80/2010. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 14 C/37/2010 bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti... Okruh účastníkov v tomto konaní je totožný s okruhom účastníkov v konaní sp. zn. 15 C/80/2010, pričom účastníci konania vystupujú v opačnom procesnom postavení. Žalobkyňa v konaní sp. zn. 14 C/37/2010 (žalovaná v konaní sp. zn. 15 C/80/2010) v tomto konaní odvodzovala svoje vlastnícke právo od dohody o zámene pozemkov uzatvorenej medzi právnymi predchodcami účastníkov konania z rokov 1952, resp. 1955, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti – pozemky..., ktoré mali byť právnym predchodcom žalobkyne zamenené za nehnuteľnosti – pozemky...

Vzhľadom na to, že ďalší postup v konaní sp. zn. 15 C/80/2010 závisel od rozhodnutia sp. zn. 14 C/37/2010, ktoré bolo začaté skôr, bol spis sp. zn. 15 C/80/2010 dňa 29. 5. 2012 pripojený k spisovému materiálu sp. zn. 14 C/37/2010.

Konanie vedené pod sp. zn. 14 C/37/2010 bolo skončené rozsudkom zo dňa 30. 4. 2014. Spis bol dňa 5. 9. 2014 predložený Krajskému súdu v Košiciach ako odvolaciemu súdu za účelom rozhodnutia o podanom odvolaní a jeho späťvzatí. Po návrate spisu z odvolacieho súdu dňa 18. 12. 2015 a právoplatnosti rozhodnutia zo dňa 19. 11. 2015 o zastavení odvolacieho konania, bolo v spisovom materiáli a v registri súdu vyznačené nadobudnutie právoplatnosti rozsudku zo dňa 30. 4. 2014 dňom 31. 5. 2014.“

Právna zástupkyňa sťažovateľov zaujala stanovisko k vyjadreniu okresného súdu podaním z 26. februára 2016, v ktorom okrem iného uviedla:

„Rozhodne nesúhlasíme s tvrdením Okresného súdu Košice – okolie..., že v súdnom konaní vedenom pod spis. zn. 15C/80/2010 konal priebežne a nie sú tam dlhšie časové obdobia nečinnosti. ...

Rovnako sa ohradzujeme voči tvrdeniu Okresného súdu, že ďalší postup v konaní vedenom pod spis. zn. 15 C/80/2010 závisel od rozhodnutia vo veci vedenej pod spis. zn. 14 C/37/2010.

Uznávame, že konania vedené pod spis. zn. 15 C/80/2010 a 14 C/37/2010 sú čiastočne podobné, čo evokuje najmä totožná skupina účastníkov týchto konaní. Avšak, skutkový stav týchto konaní je odlišný...“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická

zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľov.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že po právnej stránke ide návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktoré patrí ku štandardnej rozhodovacej činnosti súdov. Čo sa týka skutkovej stránky, ústavný súd konštatuje, že k faktickej zložitosti veci, a tým aj k predĺženiu konania mohol prispieť väčší počet účastníkov na strane odporcov aj navrhovateľov.

2. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v konaní v doterajšom priebehu a zistil, že okresný súd od 14. októbra 2011 vo veci nevykonal žiadny úkon, ktorý by smeroval k rozhodnutiu vo veci samej. Celková doba nečinnosti okresného súdu tak predstavuje viac ako 4 roky.

Obranu okresného súdu spočívajúcu v argumentácii o tom, že postup v napadnutom konaní závisel od rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 37/2010, ktoré bolo začaté skôr, a preto bol spis vo veci sťažovateľov vedený pod sp. zn. 15 C 80/2010 pripojený

k spisu sp. zn. 14 C 37/2010, ústavný súd neakceptoval. Ide iba o tvrdenie predsedníčky okresného súdu, ktoré zo spisu vedeného pod sp. zn. 15 C 80/2010 nevyplýva.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

V súlade s § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 80/2010 konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia žiadali o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 3 500 € pre každého z nich, čo odôvodňujú dlhoročnou právnou neistotou a z toho prameniaca frustráciou.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na okolnosti danej veci zakladajúce namietané porušenie základného práva (doterajšiu dĺžku súdneho konania, dobu priet'ahov okresného súdu v konaní, význam veci pre sťažovateľov) ústavný súd považoval za odôvodnené priznať sťažovateľom finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € pre každého z nich, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť im v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu ich právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich úhradu v celkovej sume 1 974,77 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 139,83 € a hodnota režijného paušálu je 8,39 €.

Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 je 143 € a hodnota režijného paušálu je 8,58 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľom nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2015 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti ústavnému súdu) v sume 1 096,27 € vrátane režijného paušálu. Keďže právna zástupkyňa predložila ústavnému osvedčenie o tom, že je platiteľom DPH, odmena za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom bola zvýšená o 20 %, čo predstavuje celkovú sumu 1 315,52 €.

Ústavný súd úhradu trov konania za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2016 (stanovisko z 26. februára 2016 k vyjadreniu okresného súdu) sťažovateľom nepriznal, keďže toto vyjadrenie neobsahovalo žiadne skutočnosti významné pre rozhodnutie ústavného súdu.

Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2016